

skal skapa fyrirteytir fyrri, at annað virksemi kann koma í gongd. Hetta skal eisini skapa fyrirteytir fyrri, at vit fáa størri toll-inntøkur og størri skatta-inntøkur. Vit sita sostatt á einum parti í umsitingini, sum skal skapa fyrirteytir fyrri allar aðrar partar at koma í gongd.

Hetta arbeiði við at fáa meirvirði burtur úr vörum er komið væl áleiðis. Vit eru lidnir við tær lógir, sum eru fyrirteytin fyrri at kunna nýta pening til hetta arbeiði og eftir teimum seinastu tølunum, sum eg havi fingið, verða í ár millum 7-8000 tons meirviðgjørð á føroyskum fiskavirkjum og henda meirviðgjørð gevur 200.000 arbeiðstímar til fólkið, sum arbeiðir innan fiskiðnaðin. Hetta er eitt rimiligt íkast, og halda vit fram á hesi leið, so ivist eg ikki í, at vit innan fyrri tvey ár røkka tí dupluta tonsatalinum, sum verður viðgjørt á henda hátt.

Men ein tilik menning gerst ikki bert við at lógir verða smiðaðar og skapar nakrar fyrirteytir á tann hátt. Tað er annað, sum skal til, t.d. at vit við okkara politikki mugu fara so greiðar og reinar linjur, at allir partar í samfelagnum trúgva uppá tað, sum vit gera og vilja samstarva við okkum sum ein álitandi partnara.

Tá eg tosi um samstarv, so er tað samstarv við bankar, samstarv við arbeiðsgevarar, samstarv við fakfeløg, samstarv við sölulið og samstarv allan vegin. Samstarva vit, so er eingin ivi um, at vit náa tæy mál, vit hava sett.

Eitt annað loysunarorð í samfelagnum er í dag »specialisering«. Vit tosa um specialisering í størri sæð øllum liðum í samfelagnum og specialisering merkir, at tað má samstarvast um at røkka málunum. Samstarva vit øll og øli gera tað vit duga best, so fer tað uttan iva at ganga.

Hinvegin so má ein viðganga, at tað hevur ligið til tað føroyska fólkalýndið, at vit hava skil fyrri øllum, vit duga alt sjálvir, vit eru bestir til alt møgult og vit eru ofta bestir til tað, sum vit einki hava við at gera, so er her uttan iva lagt upp til eina mentunarklivelting í hugsunnarhátinum hjá føroyinginum.

Landskassin einsamallur um tapið

Hetta er tann dynamiski parturin av virkseminum innan fiskiðnaðin. Hin parturin, sum eitur kapitalkostnaður og renta, hevur í nógv ár verið alt ov høgur á okkara vinnuvirkjum. Vit hava við øðrum orðum

hava ov dýr amboð at arbeiðt við. Hetta má broyast. Vit hava sæð eina rimiliga miseyðnaða sanering í fiskiflotanum, har kapitalútreiðslurnar eru skornar burtur við tí, sum landskassin hevur veðhildið fyrri, meðan bankar og privatmenn hava tryggjað seg soleiðis, at skipini eru keypt fyrri ein pris, sum bert hevur tikið landskassans veðhald burtur, t.v.s. at landskassin hevur verið einsamallur um at tapa. Eg vil pástanda her, at tann prisur, sum fiskiskip í dag hava verið seld fyrri, er alt ov høgur. Eg eri bangin fyrri, at tað er neyðugt at ein stórir partur av okkara fiskiflota fer einaferð afturat ígjøgnum eina tvingisilssølu og kemur niður á ein pris, sum er rimiligur og sum er í samsvar við ta prislegu, sum amboðini í okkara grannalondum hava.

Viðvíkjandi fiskiðnaðinum á landi havi eg fleiri ferðir sagt, at amboðini eru ov dýr og vit mugu fara ígjøgnum eina kapitalsanering. Tann saneringin má ikki bert ganga út yvir tað, sum landskassin veðheldur fyrri, nú mugu teir privatu peningastovnarar taka tæy neyðugu tapini. Tað er eitt og annað, sum bendir á, at hetta eru teir greiðir yvir og eru teir farnir í holt við hetta á ein pozitivan hátt.

Mín vón skal vera, og tað vænti eg eisini, at vit aftaná eina slíka saneringstíð fara at hava eitt sunt og gott vinnuliv. Henda prosessin verður tung at fara ígjøgnum, men vit hava frá landsstýrisins síðu tosað við peningastovnarar og teir skilja eisini, at tá virkin fara ígjøgnum eina tvingisilssølu, má virksemið halda fram og ikki steðga upp, soleiðis at arbeiðsfólkið hevur nakað at fara til og kunna forvinna pening til gerandisdagin.

Annars er samband imillum landsstýrið og peningastovnarar um framtíðina hjá teimum virkjum, sum fara, og har sær út til at tingini kunnu samskipast, soleiðis at úrslitið verður í lagi.

Ráverumongdirnar til fiskiðnaðin minka og vit kunnu ikki vænta nakra óking av grunninum við Føroyar fyrribils. Málið hjá javnaðarflokkinum er tí, at vit stuðla og vilja ganga við til at innflyta fisk úr øðrum londum og vit virka fyrri, at tann vón, sum verður fiskað av okkara langfarafloata, verður lögð upp í Føroyum og meirviðgjørð her, soleiðis at vit eisini fáa áðgöðan av tí meirviðgerðini, sum verður gjørð í útlondum.

Lóggávuvarbeiðið fyrri at

skapa skipasmiðjuðnaðinum góðar fyrirteytir at virka undir, er liðugt, og nú er at vóna, at tæy, sum reka henda iðnað, eru heppin og fáa sáttmálar til landið, bæði til nýbyggingar og størri umbyggingar. Hetta hugsi eg teir hava rimiliga góðar møguleikar til nú.

Ferðamannavinnan

Ferðamannavinnan er eisini ein framtíðarmøguleiki. Hon verður ongantíð tað stóra her hjá okkum, men kann gerast eitt rimuligt íkast til samfelagsbúskapin. Vit hava fingið eitt nýtt ferðamannaráð, eitt 3-mannaráð. Eg eri glaður fyrri, at tað er eitt 3-mannaráð, tí er tað nakað, sum eg haldi avskjælar demokratið í samfelagnum, so eru tað stór ráð, sum taka sær av smáum tingum. Tá er tað betur at hava smá ráð, sum taka sær av stórum tingum.

Tað verður í hesum døgum gjørð ein nágreinilig ætlan um, hvussu vit skulu reka ferðamannavinnuna í framtíðini. Hetta verður ætlandi samtykt í landsstýrinum innan fyrri 14 dagar, og so verður farið til verka. Kós-in verður so fylgd og vit røkka teimum málum, sum vit seta okkum í hesum 4 ára skeiði, soleiðis at hetta eisini verður eitt ískoyti til okkara vinnu.

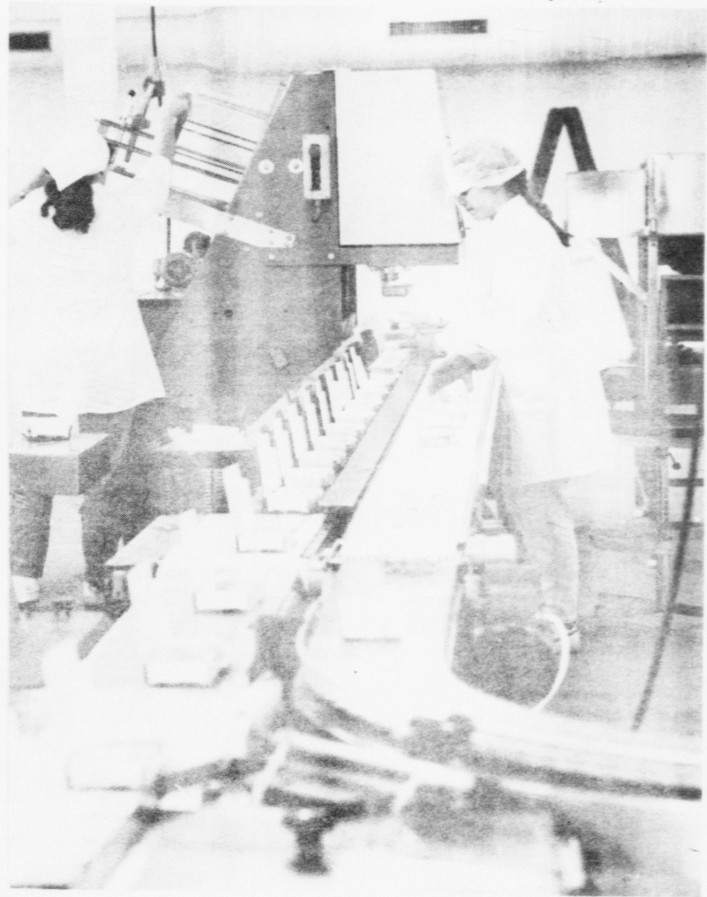
Eg ivist ikki í, at her er nakað at heinta, í hvussu er í summarmánaðunum, og eg vóni, at føroyingar sum heild fara at siggja ferðamannin, sum kemur higar, sum ein inntøkmøguleika og ikki bert sum ein gest, sum ein eigur at vera bliður við ella ein gest, sum ein helst vil hava avstað aftur sum skjótast.

Sum eg nevndi í byrjanini, so hava vit nakað lítið av ráveru at arbeiða burturúr. Vit mugu — tað er okkara uppgáva sum politikarar og hjá einum og hvørjum — leita eftir nýggjum møguleikum, nýggjum leiðum at fara, nýggjum vinnumøguleikum og nýggjari ráveru til vinnuna.

Oljan

Her kemur so tærri nógv umtalaða oljuvinnan ella off-shore vinnan, sum vit tosaðu nógv um áðrenn valið, og sum minni hevur verið tosað um eftir valið. Nú er tað soleiðis, at javnaðarflokkurin hevur málsóki í landsstýrinum og arbeiðið sum soleiðis fellur í tveimum portum, eitt er at fáa avgreitt undirgrundarmálið við donsku stjórnina og eitt annað er at kanna teir møguleikar, ið eru í vinnuni.

Tað er eingin í dag, sum

kann siga, at olja finst við Føroyar, men møguleikarnir eru her. Og er ein møguleiki, so hava vit mett tað vera beint, at vit royna og stuðla og virka fyrri, at okkara fólk og okkara skip koma inn í hesa vinnu, sum er rúndan um okkum, bæði á norskum og enskum øki. Her fer nógv arbeiði fram og møguleikar verða helst fyrri at fáa fólk inn sum observatørar, til útbúgving og í vinnu, men tað tekur eitt sindur av tíð. Kortini bendir alt á, at tann fyrsti sáttmálin við útlendskt felag um at leiga sokallað stand-by skip frá føroyskum eigara er um at vera í lagi.

Her er ikki talan um nógv fólk, 1 skip og 10 mans í vinnu um árið, men er man komin inn í vinnuna og klárar seg væl, so ivist eg ikki í, at her liggja nakrir møguleikar.

Verða oljuboringer settar í verk inni á okkara øki, so eru vit við og kann hetta gerast ein týðandi partur av okkara framtíðar búskapi.

Óivað er nógv at umrøða og eg vóni, at nógv kemur fram á hesum landsfundi, men eg vil heita á tær atfinningar-somu røddirnar, sum í dag hoyrast í okkara flokki og okkara samfelag, at hugsa seg um og hugsa, hvussu standurin hevði verið, um

vit høvdu eitt reint borgarligt stýri.

Tá hevði uttan iva verið verri statt enn í dag, tí í dag eru hóast alt glottar fyrri framman. Neyvan hevði tað verið tespilligt fyrri vanligu føroyingin at farið undir framtíðina við borgarligum stýri.

Nei, eg vil pástanda, at ein framtíð fyrri Føroyar, ein framtíð fyrri hin vanligu øfroyingin verður altíð best fyriskipað av Føroya javnaðarflokki.

Hetta uttan mun til hvørjum øki vit arbeiða

við og á. Tað grundleggjandi fyrri okkum er, at vit hava atlit til at samfelagsligir áðgöðar verða býttir millum so mong sum gjørligt. Og at bakkostini í minst møguleigan mun raka tæy veikastu í samfelagnum. Hetta er tann grundleggjandi trúgv og tær grundleggjandi hugsjónirnar, ið vit mugu arbeiða út frá. Og síðani haldi eg at um vit gera hetta, so eigur hetta land og fólk eina ljósa framtíð.

2. auktion

Det meddeles herved, at der på tidligere bekendtgjort tvangsauktion over matr. nr. 1076 L Tórshavn tilhørende Ólavur Arge er begæret ny auktion, der afholdes torsdag den 23. maj 1991 kl. 10.00.

Højeste bud på 1. auktion er 3.500.000,00 kr.

Færøernes fogedret,
den 06.05.1991
Lasse S. Christensen
fm.

Kvinnuhúsfelagið

Límufundur í KFUM 1. og 3. hóskvöld í mánaðinum kl. 20.00